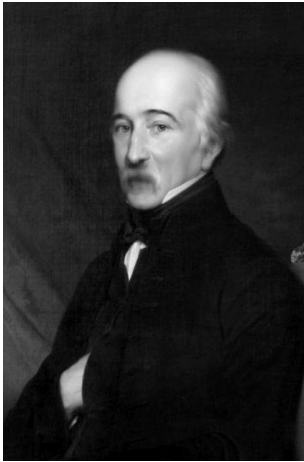

Csapó Dániel (1778–1844) – reformkori agrárpolitikus, földbirtokos

Győrben született 1778. március 21-én, jómódú köznemesi család gyermekeként.

Iskoláit Tolna megyében, majd Győrben végezte, ahol jogot is tanult. Fiatalon bekapcsolódott Tolna megye közéletébe, 1827-ben a megye első alispánjává választották. Bezerédj Istvánnal már 1819-től szoros eszmetartási szövetségben dolgozott. Tolna megye követeként az országgyűléseken és a megyegyűléseken a szabadelvű eszméket hirdetők táborába tartozott. Legnagyobb sikereit a mezőgazdaság korszerűsítése terén kifejtett tevékenységével érte el. Felismerte a feudális viszonyok tarthatatlanságát, megreformálásuknak szükségességét.

Tevékenységével a jobbágyság helyzetének megváltoztatására, az örökváltság elvének törvénybe iktatására törekedett. Tagosított majorságaiban korszerű gazdasági épületeket építtetett, bérmunkát alkalmazott, újfajta növényekkel és termelési eljárásokkal kísérletezett. Nagy gondot fordított az állatállomány felfrissítésére, a jobb fajták kitenyésztésére. Az agrártermelés fejlesztését célzó tevékenységének fontos területe volt az Országos Magyar Gazdasági Egyesület keretei között végzett munka. Gróf Széchenyi Istvánhoz csatlakozva az egyesület első szervezeteinek létrehozója volt. Szakírói tevékenysége is az OMGE keretei között kapott fórumot, cikkei főként az egyesület lapjaiban jelentek meg. Széchenyihez hasonlóan támogatta a selyemhernyó-tenyésztést, valamint a dohánytermesztést.

1844. augusztus 5-én hunyt el Pesten.

Forrás: Magyar agrártörténeti életrajzok. 1. köt.

Főbb munkái:

Szentmiklósy Sámuel–Tahy Emánuel–Csapó Dániel: Gazdasági kis tükör. Pest, 1844.²

Irodalom róla:

Kisasszony Éva: Kétszáz éve született Csapó Dániel. *In: Honismeret.* 1978. 6. 5. 98–99. p.